

Foucault: Dějiny sexuality

- popisuje čtyři diskurzivní strategie dané hegemonním žánrem o reprodukční sexualitě

1) hysterizace ženského těla – ženské tělo jako „zcela nasycené sexualitou“ – ta má být směřována k zajištění pravidelné plodnosti

2) pedagogizace dětské sexuality

3) socializace prokreačního chování – ekonomická, politická a medicínská socializace plodnosti > kontrola porodnosti

4) psychiatrizace perverzních slastí

> sex je záležitost státu – skrze pedagogiku, medicínu (zvláště vůči ženskému a perverznímu tělu), demografii (propopulační politika, ale i eugenika)

> státní rasismus

OVŠEM > původně nebylo aplikováno na chudé, ale na ekonomicky privilegované a politicky vedoucí třídy

> „první postavou, která byla obsazena dispozitivem sexuality, která byla jako jedna z prvních ‚sexualizována‘, byla ‚nečinná‘ žena, [...] které je v rámci buržoazní rodiny připisán nový podíl manželských a rodičovských povinností“

- v případě „sexuality dětí a dospívajících“ šlo o „kolejistu“, ne budoucího dělníka

> představitelé hegemonních vrstev tedy směřují disciplinační moc nejprve sami vůči sobě!

- až později se mluví o „zvýšení morálky nemajetných tříd“

Homosexuál 19. století

– nejde o hřích, ale o perverzní osobnost – V čem je rozdíl?

> perverzní osobnost má svou „minulost, anamnézu a dětství, charakter, způsob života; ale také morfologii s indiskrétní anatomií, a možná i tajuplnou fyziologií“

> „Nic z toho, čím [...] je, neuniká jeho sexualitě. Je v něm přítomna všude: skrývá se v každém jeho konání, neboť představuje jeho [...] neomezeně aktivní princip; je nestoudně vepsaná do jeho tváře i těla [...]. Spoluvytváří jeho podstatu, ne jako dědičný hřích, ale spíše jako jeho jedinečná přirozenost.“

> „Sodomita byl heretik, homosexuál je reprezentantem druhu.“

> podobné je to s fetišisty, exhibicionisty, zoofily, automonosexualisty atd.

> takto jsou hegemonními diskurzivy vytvářeny nové menšiny – z toho vzniká i paradox homosexuality – skupina, která má být potlačena, je naopak vytvořena – to, co mělo být potlačeno, je posíleno – až poté, co je homosexuál vytvořen jako typ, se může začít sdružovat a bojovat za svá práva

Lze tento Foucaultův poznatek aplikovat i na jiné minority?